

Sygn. akt II Ka 585/23

**WYROK**  
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2023r.

**Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny** w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale prokuratora Jolanty Sulskiej

po rozpoznaniu w dniu 09 października 2023 r. sprawy

**D. M.**

oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 17 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 869/20

uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę D. M. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Garwolinie do ponownego rozpoznania.

<b>UZASADNIENIE</b>		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 585/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
<b>CZEŚĆ WSTĘPNA</b>		

**Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 17 kwietnia 2023r. w sprawie II K 869/20

**Podmiot wnoszący apelację**

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# oskarżyciel posiłkowy

# oskarżyciel prywatny

# obrońca

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# inny

**Granice zaskarżenia****Kierunek i zakres zaskarżenia**

# na korzyść

# na niekorzyść

# w całości

# w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

**Podniesione zarzuty**

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

**Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

**Ustalenie faktów**

<b>Fakty uznane za udowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----	-----	-----	-----
<b>Fakty uznane za nieudowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----

<b>Ocena dowodów</b>
----------------------

<b>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

<b>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

-----	-----	-----
-------	-------	-------

<b>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p><b>1. naruszenie przepisów postępowania</b>, które miało wpływ na treść wyroku, to jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- art.7 kpk poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego, a w szczególności poprzez jednostronną ocenę części wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowania poprzez uznanie, że mówi on tylko częściowo prawdę,</li> <li>- art. 5 § 2 kpk poprzez rozstrzygnięcie wszelkich nie dających się usunąć wątpliwości w sprawie na niekorzyść oskarżonego D. M., to jest co do tego, że on swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa oszustwa polegającego na doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wprowadzając pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru i możliwości zapłacenia za wykonane usługi</li> </ul> <p><b>2. błąd w ustaleniach faktycznych</b> poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- błędne ustalenie, że oskarżony D. M. dopuścił się przestępstwa znęcania, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego wskazuje na to, że w sprawie nie ma żadnych obiektywnych dowodów, z których wynikałoby, że oskarżony w jakikolwiek sposób wprowadzał pokrzywdzonego w błąd co do</li> </ul>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

zamiaru i możliwości zapłacenia za wykonane usługi;

- błędne ustalenie, że to oskarżony kontaktował się pokrzywdzonym i dokonywał zlecenia wykonania usługi transportowej, gdy w rzeczywistości poza jakimkolwiek sporem jest że oskarżony nie wykonywał takich czynności, nie kontaktował się z oskarżonym, nie zlecał wykonania czynności transportu;

- błędne ustalenie, że to oskarżony do wykonaniu usług transportowych był w kontakcie z pokrzywdzonym, a po ich wykonaniu kontakt ten miałby się urwać, gdy w rzeczywistości nie było takiej sytuacji, jak wskazano wyżej, kontakty i zlecenie usług nastąpiło przez pracowników firmy w oskarżonego, oskarżony osobiście nie kontaktował się w sprawie usług z pokrzywdzonym, a także nie było takiej sytuacji, aby „urwały” się kontakty pomiędzy nimi, a wręcz przeciwnie pokrzywdzony, jak każdy kontrahent z którym firma oskarżonego prowadziła współpracę, był informowany ustnie i pisemnie przez oskarżonego o sytuacji firmy oskarżonego, sytuacji finansowej, a także o podjętych krokach przez oskarżonego, m.in. rozmowach z bankami, instytucjami finansowymi, a także o przekształceniu firmy w spółkę, a następnie był informowany o tym, że została ogłoszona upadłość spółki i pokrzywdzony - jak każdy kontrahent - mógł i powinien zgłosić swoje roszczenia z tytułu nieuiszczenia;

**3. naruszenie art. 286 § 1 kk** poprzez uznanie, że oskarżony dokonał przestępstwa oszustwa, gdy w rzeczywistości oskarżony

	<p>nie wyczerpał swoim zachowaniem znamion tego przestępstwa, zaś Sąd w żaden sposób nie wskazał na czym miałyby polegać wprowadzanie w błąd przez oskarżonego, tj. komu i jakie dane, informacje, dane lub dokumenty oskarżony przedstawił, o jakich danych informował pokrzywdzonego, a tym samym z jakich powodów Sąd uznał, że oskarżony wyczerpał swoim postępowaniem przestępstwa z art. 286 § 1 kk</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- obrońca podnosząc zarzut jednostronnej oceny wyjaśnień oskarżonego, wynikającej z uznania przez Sąd Rejonowy, że „mówi on tylko częściowo prawdę”, odniósł się do rozważań Sądu I instancji w zawartych w rubryce 2.2. formularza uzasadnienia. Sąd Rejonowy uzasadniając swą ocenę o uznaniu za „kłamliwe” wyjaśnień oskarżonego, w których nie przyznał się do zarzuczonego mu czynu wskazał, że wyjaśnieniom tym przeczą przede wszystkim zeznania J. K. oraz dokumenty. Dalej Sąd I instancji zauważył, że świadek nie potwierdził wersji oskarżonego (zdaniem Sądu, linia obrony oskarżonego sprowadzała do się do twierdzenia, że nie pamięta z jakimi firmami z Litwy nawiązał współpracę i w zakresie jakich usług, że nie zawierał z tymi firmami umów o usługi transportowe i nie jest pewien czy miał jakikolwiek kontakt z przedstawicielami pokrzywdzonej spółki) i zeznał, że „takie umowy z reguły zawierał właściciel”. Zdaniem Sądu Okręgowego, mając na względzie powyższe rozważania Sądu I instancji,</p>		

należy zgodzić się z obrońcą, iż taki sposób rozumowania stanowi wyraz tendencyjnej i dowolnej oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, z której wynika, jak zauważa obrońca, że „Sąd za wszelką cenę, nawet wbrew zgromadzonym dowodom dążył do wykazania sprawstwa oskarżonego”. Nadto, co do zasady, trafnie punktuje obrońca podnosząc, że wyjaśnienia oskarżonego należy uznać za wiarygodne wówczas, gdy brak jest dowodów przeciwnych, bez potrzeby przeprowadzania dowodów na poparcie tez wyjaśnień.

- obrońca kwestionując rozważania Sądu I instancji, w uzasadnieniu apelacji powtórzył tezy linii obrony oskarżonego, tj. wskazał, że w czasie objętym aktem oskarżenia D. M. prowadził bardzo dużą firmę, zatrudniającą wielu pracowników, że oskarżony nie wykluczył także współpracy z pokrzywdzoną firmą, lecz z uwagi na upływ czasu i ilość obowiązków w firmie nie pamiętał o takiej współpracy. Obrońca dodał, że w firmie oskarżonego kwestiami transportowymi zajmowały się zatrudnione przez niego osoby, m.in. w dziale transportu, które prowadziły w tym zakresie rozmowy i wystawiały zlecenia. Obrońca zauważył, że oskarżony w swych wyjaśnieniach zaprzeczył, aby kontaktował się osobiście z przedstawicielami pokrzywdzonej spółki, a jeżeli były wystawiane zlecenia na usługi transportu to zajmowali się tym jego pracownicy. Zdaniem obrońcy, J. K. w swych zeznaniach potwierdził wyjaśnienia oskarżonego. Odnosząc się do tych stwierdzeń Sąd Okręgowy uznał, że argumenty obrońcy są przekonujące, zaś sposób wnioskowania o dowodach przedstawiony przez Sąd Rejonowy



sprzeczny z dyrektywami art. 7 kpk. Analiza treści zeznań jedyne go świadka przesłuchanego w tej sprawie, tj. J. K., który był głównym księgowym w firmie oskarżonego, prowadzi do wniosku, że zeznania tego świadka nie przedstawiają wartości dowodowej dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek nie tylko nie pamiętał, aby przedsiębiorstwo oskarżonego miało nawiązaną współpracę z pokrzywdzoną spółką („skoro jest w dokumentach to mogło tak być”), to nadto wskazał okoliczności niesporne, zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonego. Podał mianowicie, że w firmie oskarżonego była „komórka logistyczna”, której pracownicy zajmowali się zamawianiem usług transportowych. Odnośnie współpracy z pokrzywdzoną spółką odpowiedział: „z firmą (...) to nie wiem, kto zawierał umowy. Takie umowy z reguły zawierał właściciel, ale ja tego nie wiem” (k. 610). Następnie świadek przyznał, że w tym okresie zaczęła się zła sytuacja finansowa firmy, gdyż brak było dostatecznej „płynności” firmy na pokrycie wszystkich zobowiązań. Odnosząc się zatem do tych zeznań należy zgodzić się z obrońcą, iż Sąd Rejonowy wyodrębnił z tych depozycji jedynie jedno zdanie (i to bez zastrzeżenia świadka, że nie ma wiedzy na ten temat), z którego wynika, iż z reguły umowy pomiędzy firmami zawierał oskarżony i na tej podstawie uznał, że oskarżony był osobą, która wprowadziła w błąd litewską spółkę. Tymczasem, co oczywiste, w przypadku jednoosobowej działalności gospodarczej, to przedsiębiorca jest jedyną osobą uprawnioną do reprezentowania firmy na zewnątrz, w tym uprawnioną do zawierania umów,

o ile nie udzieli w tym zakresie pełnomocnictwa innym osobom, np. pracownikom. W tej sprawie Sąd Rejonowy zgromadził obszerną dokumentację dotyczącą sytuacji przedsiębiorstwa prowadzonego przez oskarżonego, lecz nie dysponował praktycznie żadnym materiałem dowodowym dotyczącym przedmiotowego zarzutu aktu oskarżenia. Można odnieść wrażenie, że Sąd Rejonowy w tej sprawie dokonał prostego wniosku, że jeżeli firma nie zapłaciła określonych w zawiadomieniu należności z faktur, a ówczesna sytuacja firmy była taka, że brakowało środków bieżących na spłatę należności z tych faktur to doszło w sprawie do oszustwa, którego sprawcą jest przedsiębiorca, w tym przypadku D. M.. Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż podstawą do przyjęcia czynności sprawczej zarzuconej oskarżonemu (polegającej na wprowadzeniu w błąd co do zamiaru i możliwości zapłacenia za wykonane usługi) były zapisy zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, a przecież oczywiste jest to, że pismo takie nie stanowi dowodu zawartych w tym piśmie twierdzeń. W sprawie, poza dokumentami złożonymi przez pełnomocnika, nie zgromadzono żadnych dokumentów, ani nie przesłuchano żadnych świadków, zarówno zatrudnionych w przedsiębiorstwie oskarżonego jak i w pokrzywdzonej spółce, na okoliczności związane ze współpracą tych dwóch podmiotów gospodarczych. Trafnie zadaje pytanie obrońca w apelacji o powody złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez pokrzywdzoną spółkę po upływie 12 lat od zdarzenia opisanego w akcie oskarżenia. Znamienne jest to, że nakaz zapłaty

wobec D. M. (k. 6) został wydany w 2009r., zaś egzekucja komornicza na podstawie tego tytułu wykonawczego zakończyła się w dniu 23 grudnia 2010r. wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (k. 7). Niezrozumiałe jest także zaniechanie przesłuchania w charakterze świadka J. J. (k. 1) w celu ustalenia chociażby podstawowych informacji o relacjach gospodarczych pomiędzy spółką litewską a oskarżonym. W sprawie nie zgromadzono dowodów umożliwiających poczynienie w sprawie elementarnych ustaleń faktycznych co do: czasookresu tej współpracy, jej rozmiaru, czy żadne ze zleceń wykonanych na rzecz przedsiębiorstwa oskarżonego przez pokrzywdzoną spółkę nie zostało opłacone, jaki był sposób komunikacji pomiędzy firmami, kto był odpowiedzialny za kontakty pomiędzy firmami, czy, a jeżeli tak, w jaki sposób firma oskarżonego tłumaczyła powody braku zapłaty należności z faktur, czy, a jeżeli tak, jakie informacje o stanie finansowym przedsiębiorstwa oskarżonego przekazano pokrzywdzonej spółce. Sąd, a wcześniej prokurator, nie przesłuchał nawet takich osób jak M. K., która zatrudniona na stanowisku specjalisty ds. handlu zagranicznego wystawiała zlecenia transportowe pokrzywdzonej spółce. Sąd Rejonowy nie odniósł się także w swych rozważaniach do faktu, że na zleceniach wystawionych pokrzywdzonej spółce widnieje nazwisko E. P., jako osoby upoważnionej do przyjęcia zlecenia w pokrzywdzonej spółce.

<p>- Sąd Okręgowy nie podziela natomiast zarzutu obrazy przepisu art. 5 § 2 kpk, gdyż w sprawie przeprowadzono jedynie iluzoryczne postępowanie dowodowe, a zatem nie powstały w sprawie wątpliwości, których nie udało się usunąć za pomocą postępowania dowodowego</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o zmianę powyższego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego D. M. od popełnienia zarzuczonego mu czynu lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Garwolinie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- wniosek apelacji o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuczonego mu czynu jest przedwczesny.  - na uwzględnienie zasługuje wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu</p>		

<p><b>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b></p>	<p><b>PODLEGAJĄCE</b></p>
<p>4.1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

<b>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b>	
<b>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
5.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
-----	-----
<b>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

<b>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
<b>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b>	
5.3.1.1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
<p>- w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia przewodu sądowego na nowo w całości, gdyż postępowanie dowodowe przeprowadzone przed Sądem I instancji było iluzoryczne. Wprawdzie akta sprawy liczą 4 tomy, wprawdzie w sprawie odebrano wyjaśnienia od oskarżonego i przesłuchano w charakterze świadka głównego księgowego firmy oskarżonego, to jednak Sąd Rejonowy nie poczynił w sprawie w zasadzie żadnych ustaleń faktycznych, na podstawie których możliwe byłoby merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Zarówno oskarżony jak i świadek nie przedstawili przed sądem żadnych istotnych dla sprawy informacji tłumacząc się wiarygodnie niepamięcią wynikającą z upływu czasu. Sąd Rejonowy procedował w sprawie w sytuacji, gdy materiał dowodowy zgromadzony przez oskarżyciela publicznego zawierał istotne braki uniemożliwiające rozpoznanie sprawy. Jak wyżej wskazano, w sprawie nawet nie przeprowadzono przesłuchania przedstawiciela pokrzywdzonej spółki w celu ustalenia elementarnych informacji dotyczących współpracy pomiędzy firmami. Sąd Rejonowy ustalenia co do czynności sprawczych oskarżonego poczynił jedynie na podstawie twierdzeń pełnomocnika zawartych w pisemnym zawiadomieniu. W tych okolicznościach niezbędne jest zatem zgromadzenie materiału dowodowego dotyczącego przedmiotowej współpracy między firmami, aby następnie umożliwić oskarżonemu ustosunkowanie się do</p>	

<p>zarzuconego mu czynu. Wprawdzie w postępowaniu odwoławczym możliwe jest prowadzenie postępowania dowodowego, lecz w tym konkretnym przypadku niezbędne jest nie uzupełnienie materiału dowodowego, a jego zgromadzenie.</p>		
<p>5.3.1.3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>5.3.1.4.1.</p>	<p>-----</p>	<p><del># art. 454 § 1 k.p.k.</del></p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p><b>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b></p>		
<p>- przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy, przed skierowaniem sprawy na rozprawę, powinien rozważyć zasadność zastosowania art. 344a kpk w celu przekazania sprawy prokuratorowi, aby uzupełnił istotne braki w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Z uwagi na konieczność przesłuchania świadków przebywających poza granicami Polski w sprawie istnieje duże prawdopodobieństwo, że uzupełnienie braków przez Sąd Rejonowy napotkałoby znaczne</p>		

trudności skutkujące zwłoką w postępowaniu sądowym.

- w innym wypadku, Sąd Rejonowy w toku postępowania dowodowego winien z urzędu uzupełnić braki w zgromadzonym materiale dowodowym, tak aby możliwe było dokonanie istotnych dla sprawy ustaleń faktycznych, zwłaszcza w zakresie wskazanego w zarzucie aktu oskarżenia podstępnego działania oskarżonego wobec pokrzywdzonej spółki. W ocenie Sądu Okręgowego, zbędne jest jedynie dalsze poszukiwanie dowodów w celu ustalenia kondycji finansowej przedsiębiorstwa oskarżonego w chwili czynu, gdyż w tym zakresie został w sprawie zgromadzony materiał dowodowy.

- następnie Sąd Rejonowy wydając orzeczenie kończące postępowanie w sprawie uwzględni rozważania Sądu Okręgowego przedstawione wyżej.

**Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku**

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

-----

-----

**Koszty Procesu**

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

-----

-----

**PODPIS**



<b>1.3. Granice zaskarżenia</b>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
<b>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<b>1.3.2. Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<b>1.4. Wnioski</b>		
#	uchylenie	# zmiana